

Gottfried Mayerhofer je bil rojen leta 1807 v Münchnu v ugledni nemški družini. Ko je Oton, drugi sin bavarskega kralja, postal grški kralj, se mu je Mayerhofer pridružil kot častnik grške kraljeve vojske. Leta 1837 se je v Atenah poročil s hčerko trgovca na debelo in pozneje živel udobno življenje v Trstu. Tam ga je Jakob Lorber seznanil z besedili [Ponovnega razodetja](#) in postal je navdušen privrženec Gospodovega nauka. Finančno je pomagal založniku [Johannesu Buschu](#) pri izdaji "Velikega Janezovega evangelija" in drugih Lorberjevih del.

Leta 1870, že v starosti, je sam Gottfried Mayerhofer prejel dar slišanja notranje besede in do zadnjega leta življenja (1877) je tako kot Lorber izpolnjeval te plemenite naloge za Gospoda. Ker je pogosto delal ponoči, je Mayerhofer dobil sivo mreno in je moral iti na operacijo. Po tem je besede notranjega glasu raje narekoval bližnjemu prijatelju. Tako je z lastnim trudom prispeval k nastanku številnih del, v katerih so bila predstavljena vprašanja stvarjenja, življenja, poti k odrešitvi, sporazumevanja z duhovnim svetom in številna druga temeljna vprašanja življenja.

Najbolj znane knjige, ki jih je Gospod podaril človeštvu preko Gottfrieda Mayerhoferja so "[Gospodove pridige](#)", čudovita knjiga, polna moralnih naukov o vsakodnevnem prevzgoji ljudi, ter "[Skrivnosti stvarjenja](#)" in "[Skrivnosti življenja](#)", ki sta izčrpen skupek duhovnih razodetij, ki pokrivajo najpomembnejše vidike človekovega obstoja. Vsa dela, ki smo jih dobili preko Gottfrieda Mayerhoferja, so popolnoma skladna z deli, prejetimi preko Lorberja, saj drug drugega potrjujejo in dopolnjujejo. V Mayerhoferjevih delih lahko tudi najdemo natančna sklicevanja na prihodnja znanstvena odkritja. Prav zato se Mayerhoferjeva dela štejejo, poleg Lorberjevega Ponovnega razodetja Jezusa Kristusa za največjo duhovno hrano, namenjeno pripraviti človeštvo na drugi prihod Gospoda.